

Mi smo malo žalostni...

Ko spremljamo razprave, klepete in resne predloge kam in kako naj plove naša ZRS, smo se odločili, da javno povemo svoja razmišljanja.

Stanje v radioamaterski organizaciji nas močno skrbi. Ne zaradi tega, ker smo organizaciji pustili leta neplačanih naporov, pač pa zato, ker se z stalnim nižanjem nivoja HAM spirita in pripadnosti organizaciji rušijo temelji na katerih je bila zgrajena. To na žalost velja tudi v globalnem merilu, še bolj pa se odraža pri nas, ker nas ni veliko. Od prenapihnjjenih 6000 članov v času pred in med vojno v bivši Jugoslaviji, ko so jih množili CB-jaši, padalci, planinci, vikendaši, vodniki psov in celo obrtniki, smo lansko leto padli na dobrih 1500 članov, ki verjamejo, da samo v organizirani skupnosti lahko preživimo kot nacionalna organizacija. Tisti, ki trdijo, da je za tako stanje krivo vsakokratno vodstvo ZRS, so po našem mnenju v globoki zmoti. Ne hvalimo, niti ne grajamo organov ZRS. Vsi so bili demokratično izvoljeni na volilnih konferencah ZRS, zato smo kot take vedno podpirali. Vse kandidature so bile odprte za vse člane ZRS. Zanimivo je, da se nihče od najostrejših kritikov ni bil pripravljen spoprijeti z izzivom in reševati probleme, za katere očitno natančno vedo kako bi jih bilo treba reševati. Hiranju organizacije niso krivi predsedniki ZRS in člani njenih organov, pač pa hiranje radioklubov, ki so člani in ustanovitelji ZRS. Od 109 radioklubov po statistiki pošilja zadnja leta svoje delegate na konferenco ZRS le slaba polovica. In vendar se tu sklepa o vsakoletnih programih dela, finančnih zadevah, skratka o vsem, kar bi moralo skrbeti vse radioamaterje. Ali teh neaktivnih radioklubov sploh ni več?

Zato je po našem mnenju naloga sedanjega vodstva ZRS, da pripravi pregled stanja v radioklubih po državi. Pogovoriti se mora o najboljši obliki združevanja, povezovanja ali celo regionalnih povezav, da bi tako dobili realno sliko kje sploh smo še organizirani. Za zadnja štiri leta bi bilo koristno pripraviti podatke o izpitih za operatorje in iz katerih klubov prihajajo. To bi pokazalo, koliko klubov sploh skrbi za naraščaj in koliko je tistih, ki delujejo kot »preužitkarji« .

Od preko 4000 izdanih licenc v zadnjih desetih letih, je med njimi na žalost mnogo pokojnih radioamaterjev, ker nihče nima pregleda kdo licence sploh koristi.

Zato podpiramo ideje vodstva ZRS, da se pripravijo potrebni zakonski predpisi, ki bi uredili nepregledno stanje za vse radioamaterje v Sloveniji.

Imamo vsem radioamaterjem sveta dodeljene radijske frekvence, imamo iste obveznosti do IARU, ki za nas pri ITU brani naše interese in pridobiva za

nas nove pomembne pravice. Doma ZRS zastopa in brani radioamaterske interese na državni ravni, ima potrebno infrastrukturo, digitalna omrežja, repetitorje, radijske svetilnike i.t.d., ki služijo vsem radioamaterjem in so tudi v javno dobro. Vse to in še kaj je naš skupni interes zato naj ga tudi vsi vzdržujemo in razvijamo. Izpitne komisije so že zdaj v pristojnosti ZRS, zato naj ZRS izdaja tudi nacionalno licenco, veljavno v republiki Sloveniji. Tisti radioamater, ki želi tudi mednarodno licenco pa naj zanjo zaprosi pristojni državni organ. Pooblastila ZRS-u naj se razširijo tudi na monitoring naših frekvenc. Država nam je jasno povedala, da smo za stanje na naših frekvencah odgovorni mi, zato naj nam, da potrebna pooblastila, da to nalogo lahko tudi opravljamo.

ZRS že dolga leta dobro sodeluje z upravo za zaščito in reševanje, ki nas tudi finančno podpira. Dobro sodelovanje imamo tudi z Ministrstvom za obrambo. Razširiti ga je treba v večji meri tudi na Ministrstvo za šolstvo in Ministrstvo za visoko šolstvo. Fakulteta za elektrotehniko, računalništvo in Informatiko, nam je jasno povedala, da najboljši študentje prihajajo iz vrst tistih, ki so prve stike z radijsko tehniko opravili pri radioamaterjih. Zato podpiramo aktivnosti ZRS, ki so namenjene izobraževanju na področju konstruktorstva, elektronike in elektronskih komunikacij. (Menina, izobraževalni seminarji i.t.d.). Naša mreža ARON mora dobiti trdnejšo organizacijsko obliko z regionalnimi centri na potencialno najbolj ogroženih območjih. To so mnoga potresna, poplavna ali požarno ogrožena območja v Sloveniji. Te aktivnosti je potrebno tudi ustrezno obravnavati v medijih, kar bo pripomoglo, do večje prepoznavnosti in bi se več mladih odločilo, da poiščejo stik z radioamaterji.

a vendar optimisti! Negdanji predsedniki ZRS.

S51RM – Franci Mermal

S52BI – Ivan Bergoč

S53BH – Toni Stipanič

S54A – Ivan Batagel

S57U – Polde Kobal